

OFFLINE NR.1 · 2018

Offline er et tidsskrift for linjeforeningen Online.

REDAKTØR:

Andrea Bach
andrea.bach@online.ntnu.no

MARKED:

Marius Aarsnes
marius.aarnes@online.ntnu.no

ØKONOMI:

Charlotte Söderström

GRAFISK PROFIL:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

LAYOUTANSVARLIG:

Håkon Halldal
Sebastian Ellefsen

FORSIDE

Elias Vågan
Carl Erik Friedemann
Endre Ulberg

MEDVIRKENDE:

Andrea Bach
Anniken Syvertsen
Carl Erik Friedemann
Carlo Alfredo Morte III
Elias Vågan
Endre Ulberg
Erik Wiker
Håkon Halldal
Hanne Brynildsrød
Jørgen Berg
Kent Are Torvik
Marius Aune
Marius Tobiassen
Peter Rydberg
Sebastian Ellefsen
Thomas Fernandez
Vebjørn Sletta

TRYKK:

Copy Cat
Opplag: 384
Dato: 23.02.2018

KONTAKT:

Redaksjonen, prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7491 TRONDHEIM
<https://online.ntnu.no/offline>

Redaktørens

I denne utgaven vil jeg først beklage for altfor mange Åre-ordspill. Deretter vil jeg ønske deg god fornøyelse med ÅREts første Offline! Jeg håper du vil finne artikler som får deg til å le, lære noe nytt eller bare får deg til å tenke. Hvis dette ikke skjer, skal jeg komme med et forslag som kan hjelpe til. Men først, det obligatoriske:

Vi har kommet til 2018, et helt nytt år som du kan forme slik du selv vil. Du tror kanskje at dette er tiden når jeg skal komme med utsagn om nyttårsforsetter, hvordan du kan bli et nytt og bedre menneske og alle de greiene der, men det skal jeg ikke. 2018 kommer sikkert ikke til å bli så forskjellig fra 2017 uansett, og jeg kan ikke huske sist jeg lagde et nyttårsforsett. Mine blir i hvert fall alltid brutt. Så istedenfor å sette meg enorme mål som jeg ikke kommer til å nå (og så bli lei meg når jeg ikke når dem), har jeg blitt litt flinkere på å gi meg selv komplimenter, selv for de små bragdene som blir gjort. Du trente én gang denne uka, du er flink! Du svidde ikke pannekakene like mye som forrige gang, det er bra! Du vasket ullklærne dine på ullprogram denne gangen, damp!

Jeg er faktisk en superhelt, og det er du også. Jeg er kanskje ikke en veldig god superhelt, slik som du vil lese om senere i denne utgaven, men likevel en superhelt.

Uansett hvor klisjé dette kan høres ut, blir vi liksom alltid lært til å tro på Janteloven her i Norge, og at man ikke skal tenke så høyt om seg selv. Men både jeg og du er faktisk gode nok, med akkurat det vi gjør nå.

Jeg lovte deg at jeg skulle komme med et forslag for hva som kan gjøres for at du skal kunne le av, lære av eller bare tenke over artiklene vi publiserer i Offline. Hvis du, etter å ha lest denne utgaven, ikke har fått gjort noen av delene, er det eneste jeg kan foreslå at du skriver en artikkel selv. Noe jeg har prøvd å få til i min tid som redaktør (og jeg har bare én utgave til etter denne, hjelp), er at andre utenom prokom skal skrive i Offline. Jeg vet jo at mange sitter på ideer og har alltid hatt lyst til å skrive noe! Selv om terskelen kanskje kan virke litt stor, er den ikke det. Det eneste du trenger, er lysten til å ville skrive. Du trenger ikke ha en idé heller, vi kan alltid hjelpe. Jeg liker også å skremme med at du ikke har all verdens tid igjen før du plutselig er ferdig på informatikk. Tikk, tak!

Og jeg lover, vi i redaksjonen er veldig snille! Vi biter ikke selv om du har har litt skrivefeil. Så har du lyst, send oss en mail eller bli med på neste Drikk&Skriv-kveld!

Andrea Bach
Redaktør, Offline

Min første Åre-tur
Offline oppsummerer Åre!

6

Highway to Shell
Roadtrip er livet og livet er roadtrip

10

Oppskrift YouTube
Hvordan har YouTube endret seg?

16

WTF?!
Supershitty superhelter
Superheltenes som prøver, men ikke helt får det til

18

Supershitty superhelter
Superheltenes som prøver, men ikke helt får det til

20

Historien til hverdagsgjenstander
Lær om historien bak alle tingene vi tar for gitt

12
Hva er: gode bilder
Les om hvordan du tar gode bilder

ÅREts kulinariske opplevelse
En usedvanlig matopplevelse fra vår kjære Åre

Filmanmeldelser:
Romantiske filmer

22
Offline hjelper deg med å velge ut den perfekte filmen for en romantisk date

Fortidens fremtid
Hvordan så fortidens fremtid ut?

24

STYRE- ORD

Nytt år, nye muligheter, og mye som skjer. I skrivende stund er 2018 kun én måned gammel, men det har allikevel skjedd mye, i hvert fall fra Onlines perspektiv. Vi startet året med å bytte samarbeidspartner, tett etterfulgt av at kontoret til Online ble flyttet fra tredje etasje til femte etasje på P15. Mange onlinere har, tradisjon tro, vært i Åre, samtidig som det var mange som valgte å bli igjen i Trondheim. Jeg håper uansett at alle hadde det gøy.

Selv om det allerede har skjedd mye i 2018, betyr ikke det at resten av året blir rolig. Det ikke lenge til årets generalforsamling, som blir avholdt nesten to måneder tidligere enn generalforsamling vanligvis har vært de siste årene. Jeg har en følelse av at årets generalforsamling blir spennende, da det går rykter om et vedtektsforslag som kommer til å endre på store deler av den organisatoriske strukturen i Online. Om du er interessert i å høre mer om dette vedtektsforslaget anbefaler jeg deg å møte opp på økonomi- og vedtektskvelden som blir avholdt 18. Februar.

Det er ikke bare generalforsamlingen som skaper spenning for Online, for det er planlagt at IT-miljøet

på Gløshaugen skal flyttes fra P15 til A-blokken i realfagsbygget. Dette vil si at både Online og Abakus får nye kontorer, samt at datasalene som mange av oss benytter som arbeidsplasser blir flyttet. Jeg tror dette blir en positiv endring, da vi kommer nærmere resten av instituttet, samt nærmere mange av de andre linjeforeningene. Nå skal vi forhåpentligvis ikke flytte før til sommeren, så vi slipper å flytte midt i semesteret eller eksamsperioden. Det blir spennende med nye lokaler, men jeg får dessverre ikke være her for å oppleve det, da jeg (forhåpentligvis) leverer masteroppgaven min i juni.

Etter alt å dømme blir dette mitt siste styreord, og jeg vil derfor benytte anledningen til å takke Online og alle nåværende og utgåtte onlinere for (snart) fem fantastiske år. Jeg vil også takke det sittende styret for året som har gått. Dere har vært til stor hjelp, og det har vært en glede å styre Online med dere.

Didrik Penner Aalen

ØNSKER DU Å GJØRE VERDEN TIL ET BEDRE STED?

HVIS DU TENKER JA, LES VIDERE

Vi er et av Skandinavias ledende digitalbyråer som skaper langsigtige verdier for våre kunder ved å kombinere strategisk forståelse med teknologisk lidenskap og kreative løsninger.

Hvis du synes dette virker interessant, se våre utlyste stillinger på knowit.no/karriere

knowit

Min første Åre-tur

«Dere må melde dere på Åre-turen i januar!» og liknende kommentarer har jeg hørt helt fra første dagen jeg begynte på Gløshaugen. Jeg visste verken hvor Åre var eller hva det hele gikk ut på, men jeg skjønte raskt at dette var en begivenhet jeg ikke kunne gå glipp av.

Rykten om Åre florerte, og det var liten tvil om at dette kom til å gå hardt utover både semesterstart og storstipend. Men har dette noensinne stoppet en student? Allerede én uke etter oppstart var det dags for avreise. Etter noen intense dager med stress hvor jeg forgives prøvde å få gjort unna alle mulige øvinger, var det bare å kaste skolebøkene til side og pakke bagen med ullundertøy. Jeg var mildt sagt gira på fem dager med vennegjengen i denne magiske fjellbyen med billig alkohol og festgaranti.

Jeg hadde praktisk talt smelt hjelmen på hue og tatt på skibrillene før jeg innså at alkohol og priser på leie av ski (samt mine manglende ferdigheter på slalåm) utgjorde en dårlig kombinasjon. Da foreldrene mine lurte på hva i alle dager jeg skulle gjøre i fem dager i en ski-by hvis jeg ikke skulle stå på ski, måtte jeg innrømme at fire kvelder med bare drikking kanskje ble litt mye. Jeg skulle bare visst.

Var det noen som sa taco?

Det føltes ut som at fadderukene så vidt var over innen bussene som skulle ta oss til Åre rullet inn

på Gløshaugen. En tre-timers busstur ventet oss, inkludert et stopp innom Storlien til alles store glede. Men det å skulle handle inn til tacoen med halvparten av studentene i Trondheim på en butikk som var mer stappa enn salen i Java-øvingstimene, var lettere sagt enn gjort. Heldigvis hadde vi fått tillatelse til å drikke i bussene, så stemninga var god i køen.

Alle var gira på å komme fram til hyttene og starte vorset, og til tross for at Snapchat filteret viste minus tjuefem grader var det bare å kaste seg ut av bussen med taco, ost og bacon i handleposene. Vi fant raskt veien til ni-manns hytta vår som beleilig nok lå ganske nærmee alle utestedene. Det skulle likevel vise seg senere at terskelen for å ta taxi et par hundre meter var overraskende lav.

Første kvelden slo vi oss sammen med en annen hytte og før vi visste ordet av det gikk vorset over til nach. Dagen etter var det bare å komme seg til systembolaget for å få sanket inn alkohol. Men det å gå inn på systembolaget når man er student som akkurat har fått storstipend er ikke akkurat oppskriften

på suksess. Lite hjelper det å overføre pengene til sparekontoen, hvis man bare kan overføre dem tilbake når man vil.

Hytte 103

Jeg hadde hørt et visst rykte om at man alltid «trasher en førstihytte» i Åre, men lo det bare bort. Lite visste jeg at det ikke var jeg som skulle le best. Da noen på hytta vår lurte på om de «bare kunne invitere et par venner fra arkom», sa vi andre at det naturligvis var greit. Et par venner kom, men disse vennene hadde også venner, og før vi visste ordet av det var det fullt av venner i hytte 103. I det ene øyeblikket satt vi i sofaen med en rolig pils i hånda, og i neste øyeblikk måtte jeg kaste ut en «hookah» fra kjøkkenet, og jage bort noen som fyrt opp en røyk i gangen. Jeg utvekslet et blikk med de andre medeierne av hytta som sa «DEPOSITUM» og sammen gikk vi til sak.

Vi prøvde å etablere en viss kontroll, og jeg utnevnte meg selv som dørvakt. Stressnivået var vel på 150 da jeg svømte over et hav av jakker og sko for å komme til utgangen. Med vannpipa i den ene hånda og ølen i den andre sto jeg i døra og prøvde å se toff ut. Jeg tror ikke det funka så veldig bra, men jeg fikk i alle fall hindra at flere mennesker kom inn. Denne strategien funka til en viss grad, men da folk spydde på gulvet i tre forskjellige rom (inkludert hostene), og vi var helt tomme for papir så vi oss nødt til å kaste ut alle sammen. En razzia senere sto vi der omringet

av tomme ølflasker og spy. Skapet som inneholdt alt vaskeutstyret ble ikke oppdaget før etter storvasken den siste dagen, så hvordan vi klarte å vaske opp etter festen er fortsatt et ubesvart spørsmål. PS: finnerlønn til de som finner pepperkverna som ble stjålet fra hytte 103. Den er dypt savnet.

Stillongs + bygget = usant

Etter tre dager med hjemmefest bestemte vi oss for å dra ut, og var klare for å teste ut stemminga på det beryktede «Bygget». Vi hadde allerede vært på afterski, så formen var litt sånn halvveis, men etter å ha drukket et par glass dro fire av oss til utestedet. Det vil si, tre av oss kom inn og den siste ble kastet ut fordi hun hadde på seg stillongs. Jeg skal ærlig innrømme at det ikke var noen av oss som så den komme.

Max, baby

Alt i alt vil jeg si at min første tur til Åre var veldig godt, og at jeg allerede gleder meg til neste år. Online skuffer ikke.

Jeg vil gjerne slenge ut en takk til alle i arrangementskomitéen som har bidratt til å gjøre dette til en så bra tur, samt resten av onlinerne som var med. Og naturligvis en takk til Max, som har stilt opp til alle døgnets tider med burger og cheese fries.

TEKST: ANNIKEN R. SYVERTSEN

FOTO: ENDRE ULBERG & DIVERSE ONLINERE

Historien til hverdagsgjenstander

Det er ting her i verden du bruker hver dag. Ting du kanskje aldri tenker på at har en rik og viktig historie bak seg. Så i dag skal du få gleden av å lære om historien til disse skjulte heltene som skapte hverdagen vår, og hvordan de fikk det til!

Først må vi ta for oss den viktigste oppfinnelsen noen gang. Du tenker kanskje jeg snakker om internett eller en CPU, men der tar du feil. Det jeg vil fortelle om i dag er John Harrington og det moderne vannklosettet. Hvis jeg skulle laget en liste over alle moderne ting og fjernet dem en etter en, ville vannklosettet klart vært blant de ti siste på listen.

Den pompøse engelskmannen

Så hvem er denne mystiske John Harrington? Han er oppfinneren av det det vi i dag liker å kalle toaletten eller WC. Dog valgte han selv å kalle den Ajax. Oppfinneren også kjent som Sir John Harrington, var en skribent og oversetter, men viktigst av alt, en oppfinner. Han ble tatt inn av dronning Elizabeth den første som en gudsønn. Blant de store tingene som skjedde i livet hans var at han ble utestengt fra de øvre kretser når han utga boken om oppfinnelsen vannklosettet. I boken A New Discourse upon a Stale Subject: The Metamorphosis of Ajax var han åpent kritisk til noen av praksisene i den engelske høysositetens kretser.

Elizabeth var såpass glad i John at hun lot han komme inn i varmen igjen etter en stund. Vannklossetet er ikke det eneste han produserte i løpet av livet sitt, han lagde en oversettelse av Orlando Furioso som en form for bot for å ha prøvd å oversette deler av det samme diktet uten tillatelse. Straffen ble gitt til han i den tro at han aldri kom til å klare å gjennomføre den. Denne oversettelsen han lagde ansees selv i dag som en av de beste oversettelsene og brukes ofte på universiteter i engelskemner.

Om selve oppfinnelsen er det noen ting som må nevnes. Den var betydelig enklere enn dagens toaletter, men allikevel et fullt fungerende toalett. Det første som ble installert ble laget i John Harrington sitt hus. Den er antatt oppfunnet rundt 1591 under Harrington sin første utestengelse, men ble nok ikke installert eller brukt i praksis før nærmere 1596 ved utgivelsen av boken hans om oppfinnelsen. Oppfinnelsen slo ikke an øyeblikkelig, men han fikk allikevel installere en hos dronning Elisabeth. Dette

var med på å danne grunnlaget for populariseringen av toaletten på slutten av 1700-tallet når Alexander Cummings lagde en s-formet kurve i bunnen av doen som beskyttet mot gasser som kom fra kloakken. Den samme generelle metoden beskrevet her brukes fram til i dag. Slik fikk vi det vi i dag kaller toaletten ved hjelp av en pompøs og mystisk mann kalt John Harrington.

Hvor kommer egentlig film fra?

Den andre oppfinnelsen jeg vil snakke om er videokunst. Videokunsten har et obskurt og lite kjent opphav. Mange har hørt at den første filmen ble laget av Lumiere-brødrene fra Frankrike. Sannheten er at Lumiere-brødrene viste den første offentlige publiserte filmen, eller ti i deres tilfelle. Den faktisk historien bak hvordan videokameraet ble født er noe eldre.

Det hele startet med en debatt. Debatten handlet om det var slik at hester på noe som helst tidspunkt hadde alle fire hovene i lufta samtidig. Det er ukjent hvorfor dette ble en så stor debatt, men det kan spekuleres at det hadde sammenheng med at hestesport var et tidsfordriv blant de mer høystående i samfunnet. En av de som hadde veddet mye penger på at hesten hadde alle fire hovene av bakken var Leland Stanford. I dette tilfellet snakker vi om Standford som i grunnleggeren av Standford-universitetet. Som en høyt ansett mann var det viktig for Stanford at han hadde rett, og i frykt for å miste ansikt i denne debatten ansatte han en velkjent fotograf.

De hyret inn fotografen Eadweard Muybridge til å ta en serie med bilder raskt etterfulgt av hverandre ved hjelp en rekke tråder som rok for å utløse tolv forskjellige kameraer. Når han fremkalte bildene viste det seg at han kunne vise dem i rekkefølge, og dette er det første kjente tilfellet av noe vi kan kalle for film.

Originalene av disse svart-hvitt-bildene er tapt, men det finnes kopier i dag. Dette er blant annet grunnen til at et bilde av en hest som løper ofte blir brukt som eksempel på starten på filmhistorie. Etter å ha fremkalt filmen ble det klart at hester faktisk har alle fire hovene opp av bakken.

Samlingen av disse tolv bildene i rekkefølge la grunnlaget for det som senere ble filmkunsten, noen år senere ble dette utviklet til Lumiere-brødrene sine filmer. Disse filmene var et sett på ti filmer som populariserte filmkunsten på en utrolig måte. I etterkant av dette har film utviklet seg videre, blitt enklere og enklere helt til i dag, hvor vi alle har både et kamera og et videokamera i lomma.

Fra relativt ukjente røtter til å bli en så innflytelsesrik oppfinnelse, kan vi anse det som en spennede reise videokunsten har vært gjennom.

TEKST: ENDRE M. A. ULRIG

FOTO: MARIUS TOBIASSEN, ENDRE M. A. ULRIG

Highway to Shell

Du kjenner det svir i ræva etter fire timer i baksetet med kun Burn og Melkerull som næringsinntak. Sliten fra hyttetur, merker du noe fra ditt indre. Roadtripens Ånd åpenbares for deg og viser deg den fantastiske sannheten om lange bilturer. Du gråter tårer av glede. Roadtrip er livet og livet er roadtrip.

Roadtrips vil alltid være en del av den stolte, norske kultur. Enten man skal til Sverige for å handle bacon eller til Thailand for å handle damer, vil man alltid måtte rase nedover en trasig gammel vei i en bil fullstappet med rundstykker og Red Bull. Men en roadtrip er ikke bare en biltur. En roadtrip er en helt egen opplevelse. Det finnes skrevne og uskrevne regler for realiseringen av en slik tur. Hvem styrer musikken? Hvordan spiser man kyllingwraps uten å sole på lærsetene? Hvor ofte er det akseptabelt å prompe i bilen før den må luftes? Roadtripens Ånd gir deg svarene med sine tre bud.

Respect the shotgun

Din første utfordring vil forekomme før du og ditt kompani i det hele tatt får satt dere i bilen. Å avgjøre hvem som sitter i forsetet er jammen ikke lett, for godene av å sitte foran i bilen er mange. Vedkommende vil få bedre benplass, tilgang til lydanlegget og muligheten til å kile sjåføren slik at dere nesten kræsjer i en fjellvegg. It's just a prank, bro! Bare den ekstra romsligheten til å bre ut og rulle ut fettalkene sine gjør at passasjerer tiltrekker seg denne sitteplassen mer enn en magnetisk mygg ved siden av en robot med malaria. Det finnes kun én sitteplass ved siden av sjåføren, så det sier seg selv at konflikter oppstår så ofte at selv Midtosten blir sjalu. Man kan med mange metoder bedømme hvem som skal tillegges forsetet, men få av dem er ideelle. Å dele på setet blir for trangt. Å rullere på hvem som sitter foran blir for pinglete. Kamp til døden er dårlig stemning. Derfor gjenstår kun én løsning.

Roadtripens Ånd befaler at førstemann til å brøle ut 'SHOTGUN' når bilen er i syne, vil bli skjenket det

hellige forsetet. Dette sikrer rettferdighet blant folket, selvsagt med unntak av stumme, blinde eller stumblinde personer. Personen som vinner får Åndens velsignelse og tittelen som Utvalgt. Den Utvalgte har dog et ansvar om å styre musikken i bilen. Roadtripens Ånd befaler at den Utvalgte er DJ. Om dette kravet ikke kan oppfylles, faller forsetet til neste kandidat med Spotify Premium og tilstrekkelig mobildata. En DJ uten spilleliste er mer ubrukelig enn amish tech support i Etiopia.

Bringeth thy beatmaker

Musikken i bilen skaper stemningen og kan dermed opphøye eller ødelegge en roadtrip. Derfor er det viktig å planlegge spillelista mer enn man planlegger en maraton for alle 12 Muppet-filmene på én helg. Det er nemlig fort gjort å gå i en felle. Om du tror at alle i bilen kommer til å like 9 timer med Mariachi-musikk like mye som deg, risikerer du å bli kastet ut av bilen i fart eller forlatt ved et avsidesliggende supermarked i Midt-Sverige. Om lille Timmy i baksetet plutselig begynner å blø fra øret fordi du spilte hard rock fra Mörderdéath, risikerer du tilsvarende skjebne. Slikt må man redegjøre for. Roadtripens skjebne har falt i dine hender.

Roadtripens Ånd vet hva som er og ikke er akseptabel bilmusikk. Likevel er det roadtripens deltakere som bestemmer sjanger, volum og hvor overdrevet man skal forsterke bassen. I enkelte tilfeller er det innafor å åpne Spotify, trykke "shuffle" og la mobilen spille literally hva som helst. Da blir det gjerne noe lekent fra Markus og Martinus, etterfulgt av Martin Garrix eller My Heart Must Go On på blokkfløyte. Andre ganger vil man skape rolig stemning med sytete

indiemusikk, men her må man være forsiktig. Dette høres koselig ut til å begynne med, men man merker lysten til å helle magma ned i ørekanalen bygger seg opp etter åttende gangen man hører Riptide på en to timers kjøretur. Skal man ut på hyttetur med gutta, slår det aldri feil med en grum spilleliste fylt til randen med Big Room House og farlige mengder bass. Men én ting er sikkert. ALDRI sett på Pitbull.

Buyeth hot dogs at Statoil

Så sant som tiden går og Chris Brown slår, må roadtripdeltakerne etterhvert få i seg føde. Om sjåføren har kjørt på norske veier i fire timer uten stopp, fortjener vedkommende en pølsepause om man ikke vil risikere rituelt selvmord i en Skoda Octavia. Gudene vet at jeg trenger en baconpølse mer enn Westboro Baptist Church trenger en syndeflod. Matpauser gjennomføres gjerne ved første og beste fastfood-sjappe eller ved en shady, overpriset

bensinstasjon. Det er nemlig ikke sannsynlig at Eivin Hellstrøm lager deg biff á la biff, så man tar det man får.

Hva skal man egentlig spise? Roadtripens Ånd er på ingen måte kravstør på dét departementet. Så lenge maten kan fordøyes, betyr det lite om den smaker som plastelina eller om den er laget av Guds personlige kjøkkensjef. Poenget er å få i seg akkurat nok energi til å skape rave i bilen og blidgiøre selskapet. Derfor kan slike måltider bestå av gode alternativer, som et tosifret antall wienerpølser, en ekstra stor panini eller enkelte typer spisbar papp. Bare få i deg nok kaffe eller energidrikke av ditt valg, så kan du fortsette roadtripen til evig tid.

TEKST: PETER RYDBERG

FOTO: PXHERE, PETER RYDBERG, SEBASTIAN ELLEFSEN

Hva er: gode bilder?

I den andre utgaven av artikkelseryen "Hva er" skal vi se på hva som gjør et bilde godt.

Vi skal prøve å undersøke både valg av komposisjon og teknikkbruk, og samspillet mellom dem. Den viktigste tingen å huske på når man ser et bilde er at alt er et valg, enten bevisst eller ubevisst, som drar bildet i retningen av en stemning. For å illustrere dette legger vi ved noen bilder på linken¹ som viser til eksempler på alle de forskjellige valgene man kan gjøre og hvordan det påvirker bilder.

Vi skal gjøre ting litt annerledes ved å gå gjennom mange forskjellige valg man gjør som fotograf, og se hvordan de påvirker resultatet. I tillegg skal vi kort undersøke hva som er normen innenfor noen av de mest vanlige fotografformene. Det er begrenset hvor dypt vi går inn på hvert tema, så vi skal se på de mer tradisjonelle måtene å anvende forskjellige teknikker.

Det første valget man må gjøre med et bilde handler nesten alltid om lyssettingen, videre kalt eksponeringen. Hvordan man eksponerer setter den generelle stemningen i bildet. I eksponeringen ligger hovedsakelig to ting, fargen lyset i bildet har og mengden/kvalitetene til lys. Det er selvsagt flere viktige momenter for eksponering, men jeg har valgt å kun ta for meg lysmengder og kvaliteter.

Eksponering, dos and don'ts

Hvis vi ser på lysmengde (og litt plassering) ser vi at mørke bilder ofte føles truende, skumle, harde eller mystiske, og de har en kraftig spenning tilknyttet seg. Lyse bilder er ofte mykere, mer oversiktlig, klarere og lar oss forstå mer. Det er selvsagt mulig å manipulere egenskapene til lys og skygge. Det er noe jeg pleier å kalte for lys-skyggebalanse. Med det kan et bilde dominert av mørke være et symbol på håp ved å plassere en kraftig lyskilde i midten. Det er ikke bare plasseringen av lyset som avgjør effekten til eksponeringen, men også hvordan vi oppfatter lyset fra kilden. Du kan for eksempel ha en veldig liten

og kraftig lyskilde, og dette vil skape noe vi kaller for hardt lys. Det betyr at hvis du plasserer noe i veien for lyset fra en slik lyskilde, vil det skape veldig tydelige og kontrastfylte skygger. Dette gir en veldig hard følelse, derav navnet hardt lys. Du har sikkert opplevd dette midt på sommeren, da er sollyset så kraftig at man får veldig hardt lys. Når man velger å fotografere arkitektur er det ofte et ønske. På den andre siden har vi mykt lys, hvor lys blir mykere jo lengre vekk det er fra kilden, jo større kilden er og jo mindre lys som avgis fra kilden. Dette brukes ofte spesielt mye i landskap og portrett.

Avslutningsvis for eksponering skal vi snakke litt om farge. Det vi skal snakke om er hvitbalansen. Det handler om temperaturen til lys, og hva slags "casting" lyset har. Det heter hvitbalanse fordi målet ditt er at det som var hvitt da du tok bildet i det lyset som var, skal bli gjengitt som hvitt på bildet. Generelt er praksisen i dag innenfor redigering at man alltid først finner hvitt før man så eventuelt velger å forskyve fargene i et bilde til å representere en stemning. Temperaturen måles i antall kelvin, og går ofte fra 0 til 50 000, der 50 000 representerer et veldig rødt lys, og 0 representerer et veldig blått lys. Casting handler om hvor mye grønt eller lilla det er i et bilde (og ja, de er faktisk motsetninger). Ved å bruke disse to på forskjellige måter kan vi alltid finne igjen hvitbalansen i et bilde. Det er mye kreative valg involvert i hva man velger å gjøre med hvitbalansen, og det viktigste er å være klar over når du skal ha et bilde hvitbalansert og når du skal la være.

Komposisjon: a short intro

Videre skal vi snakke om komposisjon. Komposisjon handler om plassering av ting i et bilde, og sammensetningen av ting i bildet. Det kan være alt fra at alle røde ting i et bilde er på en rekke selv om de ikke er hovedmomentet i bildet. Komposisjon

er selve det som skaper helheten i et bilde, det som binder det sammen. Komposisjon er også vinkelen du tok bildet på, harmonier, dynamikker og balanse.

For å forenkle begrepet kan du tenke på det som utsnitt og innhold i bildet. Jeg skal kort komme med noen eksempler på de forskjellige tingene. Vinkling på bildet er vel alle kjent med, det er den tingen som gjør at du blir så pen på snapchat hvis du tar bilde av ansiktet når kamera er lavere enn hodet ditt. Vinkling fra lavt gir ofte følelsen av at du som ser bildet er liten, mens de som du tar bilde av er store, litt som mens du er et barn. Hvis du står høyt, virker det som om du er stor og har makt. Mange tar gatebilder på skrått fordi da eksponerer du mer av veggene i gaten, slik at det er mer å se på. Du benytter deg av vinkelen til å fyllet et bilde med mer innhold.

Harmonier handler om hvordan du kan få ting til å spille sammen i et bilde. Dette er hvor fullendt og kontrollert et bilde føles. Harmonien handler både om hvor godt eller hvor dårlig ting passer sammen, og det handler om hvordan du manipulerer det for å fremme den historien du ønsker i et bilde.

Dynamikk samspiller ofte kraftig med harmoni, fordi det handler om linjer, både rent faktiske linjer, men også impliserte linjer i bilder.

Balanse er muligens et av de viktigste konseptene i komposisjon. Det handler rent faktisk om balanse i bildet. Hvis du har all handling på den høyre siden mens den venstre siden av bildet er naken, kan det skape en følelse av ubalanse. Det handler da også om forståelse av vekt, det handler om hvor mye man verdsetter forskjellige gjenstander i bilder. Mennesker har ekstremt høy vekt i bilder, tett fulgt av gjenstander som vi vet at veier mye, som månen. Balanse handler da om å enten jevne ut slik at tunge ting er på hver sin side av bildene eller å bryte med dette. Summen av av alle disse komposisjonelle metodene kan hjelpe deg å uttrykke alt fra et lett og ledig bilde med klare linjer, til et bilde som føles tungt og vanskelig.

Hva gjør andre når de tar bilder?

Med disse andre tingene i bakhodet så kan vi se litt mer på vanlige fotografformer. For landskap er det veldig avhengig av situasjonen, men det er

ofte et mål å få frem det vakre i naturen. For det meste av natur betyr dette at vi leter etter måter å lage myke overganger, flytende bevegelser og ting som ser nesten magisk og nært uvirkelig. Mange landskapsfotografer må bestemme seg veldig tidlig for hvilket tidspunkt de skal ta bilder for å få akkurat den stemningen de vil, så eksponering, og spesielt hvor mykt lyset er, har ofte veldig mye å si for dem. Det betyr at landskapsfotografer ofte står opp tidlig for å få tatt bilder i løpet av det vi kaller den gylne time, når solen blir reflektert gjennom atmosfæren som en form for massiv diffuser.

Portretter har myke bakgrunner som blir borte. Målet er å bare la mennesket være i fokus, og la deres personlighet fremtre! Det klassiske portrettet er ofte utendørs, med veldig flat bakgrunn med få farger. Det er jo selvsagt slik at portrettbilder kommer i alle slags former og fasonger, men et standard portrettbilde vil ofte prøve å få så mykt lys på ansiktet som mulig, med mye fokus på at det skal virke så naturlig som mulig.

Min personlige favoritt er noe som heter dokumentasjonsfotografering. Det er ikke et felt "per say" men mer en teknikk og et mål med fotografering. Du kan drive med både landskap og portrett innenfor dette. Dokumentasjonsfotografering har som mål å fange stemningen i øyeblikket. Det betyr at det ikke er noe galt tidspunkt å ta et bilde, men kunsten i det ligger i å få folk til å føle at de forstår hvordan det var å være der. For de som var der er målet at man skal få gjenoppleve tidspunktet. Her jobber du allerede med et av de vanskeligste feltene innenfor fotografering, nemlig historie. Det å klare å fortelle en historie gjennom et bilde er i kjernen av hva dokumentasjonsfotografering er.

Bryllup har veldig spesielle mål, de skal forevige en dag. Personlig ser jeg på bryllupsfotografering som et subset av dokumentasjonsfotografering. De skal også prøve å vise dagen fra de beste sidene, og fremtre som lyse og vennlig. Bryllupsbilder velger derfor ofte å bruke mye mykt lys, mange lyskilder som får det til å få en litt sensasjonell følelse. Bildesett fra bryllup har ofte litt matte farger med mange bilder av folk som samhandler. Bryllupsbilder må være mer gjennomtenkte enn andre dokumentasjonbilder,

fordi bryllupsbildene skal overleve som et minne om den dagen, gjerne ut livet til alle som var der.

Finnes det en konklusjon?

Hvis jeg skal si noe om hva jeg mener et godt bilde er, må vi forkaste alt det vi har snakket om. Det er mest konstruktivt å snakke om hva som skjer når du bryter med alle de generelle forventningene man har. Ved å ha et rotete portrett kan du fortelle om en person sin spontanitet, målet ditt er da at ved å bryte med tradisjonen klarer du å vise hvem personen er. Du vil at alle som kjenner den personen skal kjenne dem igjen øyeblikket de ser bildet. Det kan være at det beste for et landskapsfotografi er et at du har masse ting i veien fordi du er på et sted som er overgrodde. Det er her viktig å huske at det at et godt bilde ikke er definert av rammene for hva som er mest vanlig. Innenfor fotografering er ofte de beste bildene de som klarer å bryte med de tradisjonelle reglene men allikevel får formidlet et budskap klart.

Et godt bilde er kort sagt et bilde der visjonen eller målet til fotografen kommer klart frem. Det er der

en fotograf klarer å manipulere alle tingene vi har snakket om nå til sin fordel. Det er der du klarer å vise personlighetene til folkene i bildet, og du klarer å fortelle historien til et sted. Der du ikke trenger et eneste ord skrevet ved siden av for at alle skal forstå situasjonen. Der bildet faktisk sier mer enn tusen ord. For en misjonær vil et bilde av en krigssone bli fullendt når det virkelig klarer å vise de groteske sidene av krig slik at ingen noen gang igjen vil la verden oppleve krig. For en naturfotograf blir det å vise fram det vakre som finnes i verden rundt oss viktigst. For meg blir det å lære meg å fange personligheten til menneskene rundt meg. Gode bilder handler ikke alltid om hvor flink du er teknisk eller komposisjonelt, men evnen din til å uttrykke deg slik du ønsker. Selv om du kan ta gode bilder uten kjennskap til alle disse begrepene, hjelper de utrolig for evnen til å vurdere egne bilder i lys av mer objektive rammer.

¹ <https://goo.gl/WX5Qui>

TEKST OG FOTO: ENDRE ULBORG

Oppskrift YouTube

Fra «Charlie bit my finger» til Nyan Cat, musikkvideoer og tide pod challenges. YouTube har noe for enhver smak. Men med stort innhold og et stort publikum kommer også et stort ansvar.

Det hele startet med en enkel 18-sekunders video av elefanter i en dyrehage. Så, etter nesten 13 år med opplastninger, delinger og likes har YouTube vokst til å bli verdens nest mest populære nettside. Nettstedet kan skryte på seg mer enn én milliard brukere som til sammen ser på én milliard timer av videoer hver eneste dag og laster opp 400 timer innhold hvert eneste minutt. YouTube har blitt et stort samfunn, hvor vi alle kan laste opp, se, «rate», rapportere og kommentere videoer, i tillegg til å abonnere på kanaler du vil følge. Brukerne som har viet livene sine til å laste opp innhold for deg og meg til å se, YouTuberne, har også kommet en lang vei. Beauty-guruer, gamere, kokker og prankere, du finner alt på YouTube. Det er ikke lenger uvanlig å få en karriere av YouTube og leve av å lage videoer.

Internettkjendisene

Mange brukere har nemlig blitt kjente gjennom kanalene sine på YouTube og har fått enorme fangrupper. Selv om ikke mange klarer det, er det også mulig å leve av YouTube-kanalen sin, gjennom reklamer og sponsoravtaler. Vi la vel alle merke til når det begynte å komme reklamer før videoer, eller da det dukket opp reklamebannere underveis i videoen. 4 av 10 tenåringer mener også at YouTube er den plattformen som har for mye reklame. Takk og lov for adblock, sier jeg bare.

Men mellom alle reklamepengene er det ikke bare en dans på roser å være en YouTuber. Det er strenge regler på hva som er lov å vise, og hva som ikke er lov. Hvordan blir dette bestemt? I følge YouTube er de avhengige av at alle brukere vil «flagge» videoer,

altså markere innhold som er upassende. Slik vil en ansatt hos YouTube avgjøre om videoen bryter med retningslinjene til nettstedet eller ikke, og enten slette videoen eller la den være. Det er altså mennesker som bestemmer om en video skal bli slettet eller ikke. Men selv om mennesker har lyst til å være objektive, vil det alltid henge igjen noe subjektivitet. Hvordan vil dette påvirke dømmekraften for å velge hvilke videoer som skal ligge ute på YouTube?

Kontroverser

Et eksempel som dukket opp for ikke så lenge siden, er saken om Logan Paul. Den kjente YouTuberen med over 15 millioner «subscribers» postet en video av han og en gjeng med venner som reiser inn i den japanske skogen Aokigahara, ofte omtalt som «suicide forest», og finner liket av en mann som tydeligvis hadde tatt selvmord. Istedenfor å skru av kameraet, fortsetter Paul å filme og legger deretter denne filmen ut på YouTube. Dette ble møtt med stor kritikk fra både kjente og ukjente personer. Videoen rakk å bli sett 6 millioner ganger før Paul selv tok videoen ned. Den klarte å nå «trending», og YouTube slettet heller ikke videoen da den ble anmeldt som upassende fra andre brukere.

Hva skjer når YouTubere gjør en feil? Bør ikke YouTubere som Logan Paul, hvor flesteparten av fangruppen hans er unge, ha et ekstra stort ansvar for hva de velger å dele? Og hvorfor tenkte de ikke at denne videoen kanskje var litt for respektløs å legge ut for hele verden å se? Noe som alltid har vært vanskelig å definere, er hva som er passende å dele for verden. Med dagens teknologi kan de fleste få med

seg videoer av ting som skjer fra hele verden. Derfor kommer spørsmålet opp: hva er egentlig greit å dele? Skal nyheter vise alle detaljer fra kriminelle åsted, og skal man vise alt som skjer i krigsherjede land selv om innholdet kan være viktig for opplysning? Når er en video for grafisk og når skal man sette aldersgrense på innholdet?

Alt for likes: All PR er god PR?

Andre kontroversielle hendelser som har dukket opp på YouTube er forskjellige trender. I dag gjør noen hva som helst for å skape drama, og i jakten på «likes», «views» og et stort og aktivt kommentarfelt kan selv hatvideoer bli spredd. En av disse trendene er exposed-videoer, hvor en YouTuber ofte kommer med anklager og henger ut en annen YouTuber. Andre trender er forskjellige «challenges» som ofte kan være farlige å utføre, både falske og ekte «pranks» og generelt videoer som er laget for å lage drama.

Noen vil kanskje mene at YouTube har forandret seg fra hvordan det var før, og at det nå kun handler om å

være mest mulig opprørsk eller sjokkerende. Kanskje har YouTube-kulturen endret seg og legger nå mer vekt på sjokk og clickbait i titlene og «thumbnails». Hvis en video er litt kontroversiell, litt utenom det vanlige og på kanten til å være drøy, vil det si flere «views» og derfor mer reklamepenger og mer omtale. All PR er god PR, sies det, men jakten på popularitet er kompleks og har alltid vært det. YouTubere må derfor alltid lete etter nye måter å øke populariteten deres på.

YouTube har endret seg, men de fleste er kanskje enige om at det fortsatt finnes positive sider med nettstedet. Ting endrer seg alltid, og det vil det fortsette å gjøre. Selv om noen ting kanskje var bedre før, kan noen ganger forandringer fryde.

TEKST: ANDREA BACH

ILLUSTRASJON: CARL ERIK FRIEDEMANN

ÅREts kulinariske opplevelse

Opplevelser er en viktig del av livet, og etter min mening er det viktig å ha noe å se frem til for å gjøre livet litt mer spennende. Det er ganske vanskelig i en ellers travel studenthverdag, men akkurat denne gangen hadde jeg mulighet til å få en helt ny opplevelse.

Åre pleier for mange å bestå av greit mange tacomåltider, etterfulgt av turer til Max når det nærmer seg tid for nattmat. Jeg skal innrømme at det er slik jeg også stort sett har overlevd Åreturene hittil, men akkurat i år ble det ikke slik. På et vors like etter fadderukene ble jeg spurta om jeg ville være med å prøve noe ganske annerledes. Dette gikk jeg selvfolgelig helhjertet med på. Slik skjedde det at jeg, som stort sett lever på en diett av kylling og ris eller biff og poteter, holdt sammen med mellommåltider av Mama-nudler, dro for å spise på Michelin-restauranten Fäviken i løpet av Åreturen.

Etter å ha våknet og overlevd en aldri så liten hangover begynte en del spørsmål å dukke opp: Hva er egentlig Fäviken, hva er disse Michelin-stjernene jeg har hørt så mye om, og hva i alle dager er det jeg har sagt ja til? Etter en heftig google-økt lærte jeg at Fäviken er en veldig fancy restaurant, og at Michelin-stjerner i hovedsak er bedre stjerner enn de vanlige stjernene restauranter ofte får. Ganske forvirrende, egentlig.

Så hvilken opplevelse får du egentlig når matbudsjettet sprenges helt til neste semester? Her kunne jeg sikkert ramset opp alle 30 rettene vi fikk servert, men i tillegg til å ha vært helt utrolig kjedelig lesing på svensk var

Fäviken

MAT: 3000 SEK

Vinpakke: 1700 SEK

Taxi: 650 SEK

Michelin-Stjerner: 1

det opplevelsen rundt maten som var det kuleste for meg.

En annerledes matopplevelse

Det første som slo meg ved ankomst var at både servitører og kokker sto klare til å ta oss imot da vi kom inn døren. Vi håndhilste selvfolgelig på alle, og etter hilserunden ble vi vist til bordet vårt. Uvitende om tradisjoner på eksklusive spisested var jeg forberedt på å bli plassert ved et tomannsbord, siden vi var to personer som dro sammen, men på dette bordet satt det altså allerede tre par fra ulike land. Stikk i strid med min nordiske natur ba servitøren oss om å bli kjent med de andre på bordet før de begynte å servere maten. Heldigvis tok det ikke lang tid før hun kom tilbake og spurte om vi ville ha noe drikke til å starte med.

Etter å ha stotret frem noen engelske høfligheter med de andre på bordet og med litt øl i kroppen begynte kalaset for alvor. Rettene var stort sett ikke større enn en munnfull, og sto ikke på bordet stort lengre enn akkurat så lenge du trenger for å nyte en matbit i noen sekunder. Alle rettene ble selvfolgelig presentert på engelsk for bordet, men jeg ble raskt oppmerksom på

at ingen av presentasjonene inneholdt ord som 'biff' eller 'poteter' og var derfor stort sett fremmedord for meg. Heldigvis hadde jeg med meg en feinschmecker som kunne forklare meg ordene jeg aldri hadde hørt om. Jeg skulle gjerne gitt noen eksempler, men de har gått i glemmeboken.

Husets mjød

Med jevne mellomrom ble det servert en ny drikke valgt spesielt til de neste rettene. Til de fleste rettene fikk vi vin, men kanskje det beste jeg drakk på hele turen var en mjød som var spesialbrygget for restauranten. De som har smakt Valhalla Mjød fra Vinmonopolet husker kanskje den altfor sterke smaken av honning med bismak av alkohol. Den er helt ulik mjøden vi fikk. Den smakte mildt av honning, vår, sol, kjærlighet og sommernatt. Vil også tippe alkoholprosenten i den var relativt høy.

Plutselig begynte rettene våre å bli søte og vi innså etterhvert at vi var inne i dessertfasen. Selv om jeg ikke skal ramse opp rettene vi fikk, er det likevel ett høydepunkt av dessertene som jeg vil nevne. De fleste har antagelig vært ute i skogen en vinterdag og sett frosten som henger på grenene. Tidlig på dagen

hadde den nyeste ansatte blitt sendt ut i skogen for å samle frosten fra trærne, og det var visstnok viktig at frosten ikke skulle berøre bakken. Denne frosten ble servert med krem og brent sukker. Jeg tror dette kanskje illustrerer best hvordan opplevelsen var.

Michelin-restaurant: verdt det?

Så, kjære leser, nå forventer du kanskje et avsluttende segment med masse skryt av Fäviken der du blir på det høyeste oppfordret til å prøve det samme selv, men dette er ingen reklame og jeg skal spare deg for det. Istedenfor kan jeg si at det er veldig merkelig å sitte på en fancy restaurant uten noen som helst erfaring med noe lignende og ikke ha noen anelse om hva du kommer til å spise som neste rett. Du må rett og slett bare vente til maten står foran deg og satse på at det er noe du liker.

For meg var denne opplevelsen helt latterlig utenfor noe jeg noen gang har gjort. Jeg oppfattet mange av rettene som altfor forsegjort og hele atmosfæren som veldig overdådig. Og jeg elsket hvert sekund.

TEKST OG FOTO: ERIK WIKER

OFFLINE COMICS PRESENTS...

ELENDIGE ELLEVE

TEKST: PETER RYDBERG

ILLUSTRASJON: CARLO MORTE, PETER RYDBERG

Superhelter. Uten dem hadde verden vært kaos, styrt av onde kjeltringer og kriminelle... eh, teitinger. Vi er jo alle henrykte over at disse fantastiske menneskene vier livene sine for å beskytte oss sivile. Batman med sitt intellekt og høyteknologiske arsenal. Wonder Woman med sin prakt og viljestyrke. Superman med sitt mot... De gjør alle sitt for at verden skal bli et bedre sted.

Så er det de som prøver, men ikke helt får det til. Offline føler jo behov for å hylle dem også. Dette er superheltenes med elendige superkrefter, som å kunne puste under vann, men ikke på land, forvandle seg til et tre eller spille xylofon på tennene. Med andre ord, superkrefter som du trenger mindre enn Tommy Wiseau trenger "The Room" på CVen din. Om de ikke gjør vondt verre, er de i det minste underholdende.

Så nå kan du endelig føle deg trygg under alle tider av døgnet, for Offline har samlet sammen disse heltenes i en praktisk liste med fine illustrasjoner så du vet hva du har å se etter når du er i nød. Men vær forsiktig, for om kjeltringene ikke brekker beina dine, kommer verdens mest mislykkede superhelter til å gjøre det ved uhell.

Fantommel

Han har et stort hjerte og bemerkelsesverdige tønner. Den maskerte Fantommel vil holde Ålesund trygg! Med forvirringens kraft kan denne illusjonenes mester fierne sin egen tømmer og slå til når skurkene minst venter det. Hadde Fantommel bare tatt med seg en lommekniv eller pepperspray, så hadde han kanskje ikke fått bank av småkriminelle 15-åringar. Good going, Fantommel.

Kaptein Klister

Som liten hadde Gisle Johansen en uheldig - men ikke fullt så atypisk - vane for å spise lim. En dag kom han over et feilprodusert, radioaktivt stykke superlim fra Clas Ohlson, som han selv sagt spiste uten å nole. Siden den dag vil alt og alle sette seg fast til Kaptein Klister om man er så uheldig å røre ham. Dessverre sitter han fortsatt fast i mammas vegg-til-vegg teppe i kjelleren han spiste limet i, så han får nok ikke gjort stor bruk av evnene sine.

The Anti-EMIL

Global oppvarming er en surefire way å drepe alle mennesker på kloden, ikke minst sine fiender. Det er i alle fall The Anti-EMILs metode. Ved å forsøpe, kjøre uten omtanke og ta lange dusjer, sikter denne superhelten på å utslette kjeltringer ved hjelp av menneskeskapte klimaendringer. Han er nådeløs og tar lite hensyn til andre sivile mens han kjemper sin kamp mot de onde. Én ting er sikkert - ett tørk er faen ikke nok.

The Nurse

Som en forkledningens mester, utgir The Nurse seg for å være en sykepleier med hensikt å forebygge seksuelle sykdommer. Skulle det forekomme et tyveri, dukker superhelten opp for å tilby kjeltringen kondomer. Disse kondomene er derimot sabotert! Om dette ikke fører til livsvarig HIV, vil det i det minste øke sjansen for småbarn og potensielt økonomisk ruin på lang sikt. The Nurse gjør det som må gjøres.

The Human Compromise

The Human Compromise tar de harde valgene ingen andre vil ta. Ved bruk av objektiv analyse og saklig drøfting fra ulike perspektiver, sørger han for at kriminelle og ofre for det meste blir like fornøyde i enhver hastende forbrytelse. Banditten Bendik og Uskyldige Ulf skal absolutt få gå hjem med like mye i lønneboken. Det er bare rettferdig! Ingen skal gå fra et ran uten å føle at de fikk noe ut av det.

Visible-man

Etter en alvorlig bilkollisjon med et atomkraftverk, overlevde Billy MacLutch på hengende håret mot alle odds. Da han våknet på sykehuset, oppdaget han at han hadde tilegnet seg evnen å gjøre seg selv synlig. Dette utgjorde dog ingen stor forskjell, da han konstant var fullt synlig før ulykken også.

Snegle-Stiven

Ikke mye kan sies om Snegle-Stiven som du ikke vet fra før. I enhver situasjon har han evnen til å gjøre seg om til en snegle for å få overhånd på sine fiender. Med sine side-kicks Milde Maur og Den Inmobile Gråstein, får han hele nabolagets kjeltringer til skjelv i olabukse. Og, ja, "Stiven" stavas med en 'i'.

Virvelløse Vilde

Hun har kanskje ikke ryggrad, men motet er på topp! Til tross for sin manglende evne til å holde seg vertikal, har ingen mer viljestyrke til å løse verdens problemer enn Virvelløse Vilde. Har noen ranet den lokale Narvesen? Blir borgermesteren banket opp? Står en boligblokk i fyr og flammer? Virvelløse Vilde er der, kun 14 timer for sent. Ta en Uber neste gang, Vilde.

Doktor Tourettes

Ikke mange overlever å bli bitt av radioaktive personer med Tourettes, men navngitte Doktor Tourettes er selv sagt unntaket fra regelen. Han har viet livet sitt til bekjempning av kriminalitet ved å selv benytte seg av et kriminelt stort vokabular for å skremme vekk sine fiender. Om du lusker rundt nattens mørke med ugagn i sinnen, har du grunn til å frykte en real omgang kjeft av Norges skitneste munn.

Helpdeskman

Med sine innovide replikker og indiske aksent, er Helpdeskman kanskje den mest mystiske superhelten på lista. Glenballtre og selvforsvarskurs: Om skurker tar seg inn i huset for å kverke familien din, er Helpdeskman kun et par tastetrykk unna. Etter knappe tre kvarter med telefonkø, vil denne edle helten misforstå nødssituasjonen og be deg ringe brannvesenet før han selv legger på røret.

Fortidens fremtid

Ingen kan spå hvordan fremtiden kommer til å se ut, men gjennom mange år er det ingen som har stoppet mennesker fra å prøve.

Mennesker har gjennom tidene likt å tro at vi kan forutsi hvordan fremtiden ser ut. Spesielt i ettertid av den industrielle revolusjonen og med fremveksten av science fiction som sjanger i populærkulturen, har vi gjennom flere tiår sett kreative skildringer av hvordan vår fremtid kunne vært.

Akkurat innenfor dette temaet er det få sjangre som klarer å gjøre det science fiction klarer å gjøre. For mange er science fiction laservåpen, romvesener og merkelig luftskip. Men sannheten er at det har vært en sjanger det ikke har vært noen grenser for å reflektere over samfunn, religion og teknologi. Forfatterne som pionerte sjangeren hadde ingen grenser for visjonene og tankene de hadde om hvordan fremtiden kom til å arte seg. Dette var en kraft som andre sjangre ikke hadde. Det er derfor spesielt interessant å ta et blikk inn i fortiden for å se på hvordan de før i tiden spådde om fremtiden.

Teknologi uten grenser

Vi tenker på nye teknologier som cryptocurrencies, eksplosjonen av sosiale medier og kunstig intelligens og hvordan de utvikler seg og omfavner verden. Hvordan nåtiden er og hvordan fremtiden blir defineres akkurat nå av disse teknologiene. Men hvordan kan vi vite sikkert at de ikke stagnerer om 10 år? Sannheten er at vi har ingen måte å vite det på. Før den moderne digitale revolusjonen som har formet det samfunnet vi ser i dag, var det andre teknologier som var tenkt som nyskapende og fremtidsrettet av datidens mennesker. Dette var teknologier som de tenkte kom til å forme samfunnet til noe helt nytt.

Ta for eksempel oppfinnelsen av fly og andre flygende kjøretøy. Det er en gammel oppfinnelse, men i mye av den eldste science fiction som ble skrevet finner

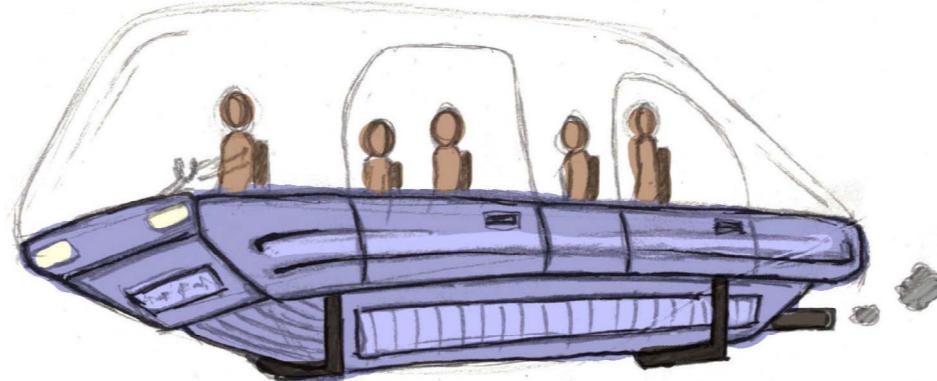
man fantastiske skildringer av et samfunn dominert av mennesker med de rareste og mest utrolige flygende fremkomstmiddler som har overtatt bilene og kjøretøyene som vi er kjent med i dag. Reising gjennom luften var på et tidspunkt sett på som fremtiden for personlig transport. Alt handlet bare om når og hvordan teknologien kom til å ta over verden.

Spennende som en sånn verden høres ut, så er ikke dette realiteten i dag. Men det at en sånn fremtid var spekulert og spådd for fremtiden, er ikke så langt unna som å si at cryptocurrencies kommer til å ta over samfunnet og erstatte de allerede eksisterende valutaene. Sannheten er jo at ingen av oss vet hvordan fremtiden utvikler seg, på samme måte som de for 100 år siden ikke visste det.

Effekten av internettet

Det finnes få teknologier som har hatt så stor effekt på det moderne samfunn som det internettet har hatt. Grenseløs tilgang til nyheter, informasjon og kommunikasjon mellom mennesker har formet samfunnet vårt enormt. Dette er en teknologi som ingen forutså, i hvert fall ikke på den skalaen det har vokst til. Dette er kanskje den aller største forskjellen du finner blant gammel og moderne science fiction.

Mange av de eldre science fiction-bøkene beskriver høyteknologiske samfunn som på alle områder utkonkurrerer vårt samfunn, men som likevel ikke

eksisterer under internettet, noe som er utenkelig for oss. Det er et prakteksempel på noe som vårt samfunn domineres av, men som aldri var noe som noen så for seg kom til å skje i fremtiden.

Robotinvasjonen

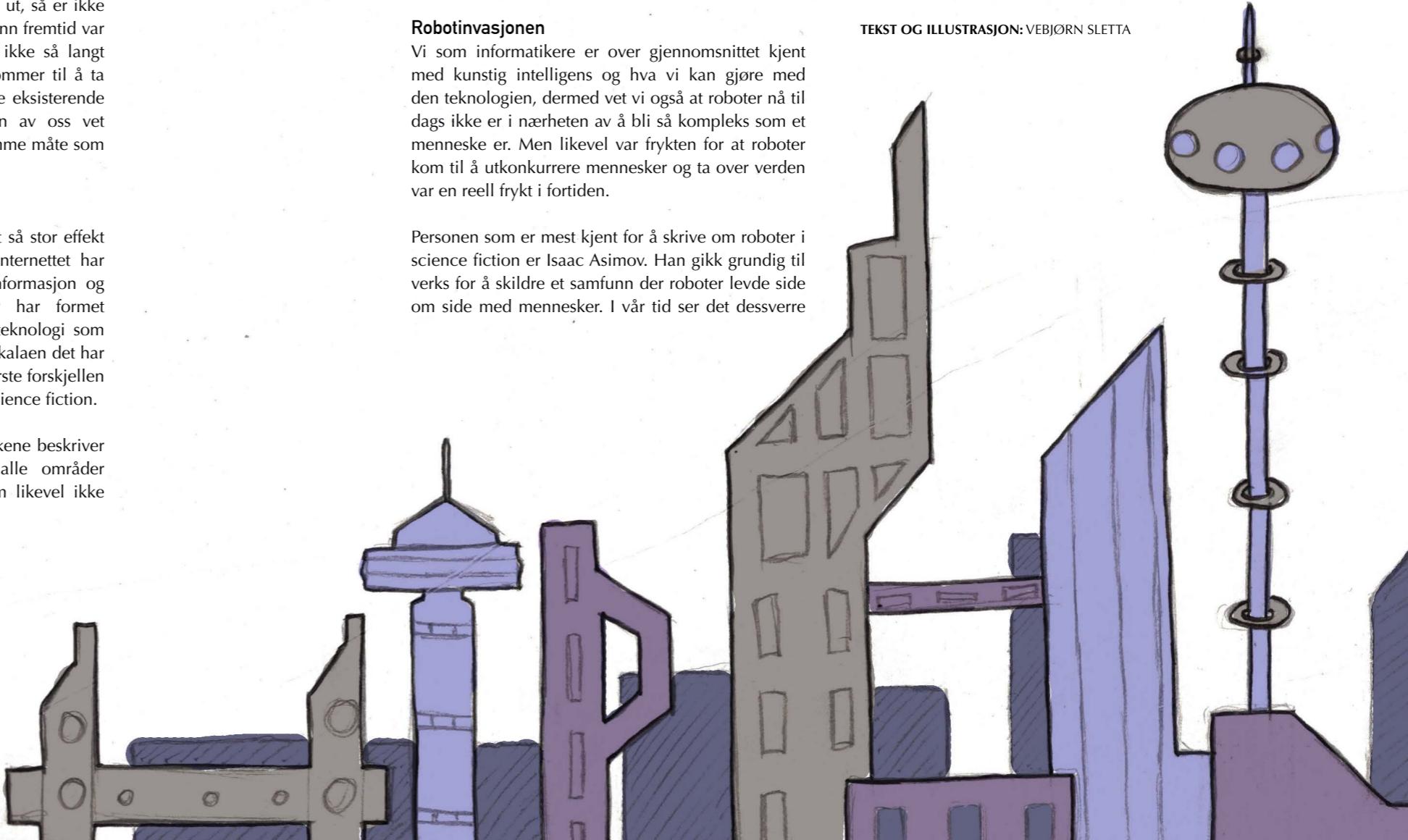
Vi som informatikere er over gjennomsnittet kjent med kunstig intelligens og hva vi kan gjøre med den teknologien, dermed vet vi også at roboter nå til dags ikke er i nærheten av å bli så kompleks som et menneske er. Men likevel var frykten for at roboter kom til å utkonkurrere mennesker og ta over verden var en reell frykt i fortiden.

Personen som er mest kjent for å skrive om roboter i science fiction er Isaac Asimov. Han gikk grundig til verks for å skildre et samfunn der roboter levde side om side med mennesker. I vår tid ser det dessverre

ikke ut som om roboter kommer til å nå det nivået av samfunn som Asimov skildret i sine bøker. Den smarteste roboten i dag er som et litt klumsete barn med veldig begrenset kognitiv atferd. Men det er fortsatt en relativt ny teknologi, så hvem vet om vi en gang kan få et samfunn der robotene er på nivå med menneskene. Det var hvertfall noe mennesker spekulerte om i fortiden.

Finnes det liv på mars? Kommer vi noen gang til å klare å reise i lysets hastighet? Kommer mennesker noen gang til å leve til de er 500 år? Dette er eksempler på spørsmål som har blitt stilt. Noe vet vi, noe vet vi ikke. Det vi kan og bør gjøre nå er å sette pris på det tankespråket som datidens science fiction gjorde. Så er det vår oppgave å se fremover og spekulere om fremtiden selv, og hva som kommer til å skje.

TEKST OG ILLUSTRASJON: VEBJØRN SLETTA

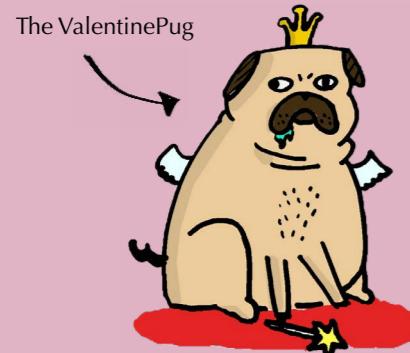
Filmanmeldelser: Romantiske filmer

Er du lei av de dårlige forslagene du får av Netflix? Har forslagene du får av vennene dine fått deg til å revurdere vennskapet deres? Føler du et tomrom som ingen film greier å dekke? Selv om det var mange potensielle «kandidater» så har vi kukt det ned til 4 stykker for deg. Fire gode romantiske filmer som kan komme til å tette igjen denne tomheten.

Ghost (1990)

Har du noen gang følt at det er noen som ser på deg, når det egentlig ikke er noen andre i rommet? Som en slags form for «presense»? Da kan det hende at det er din nylig døde kjæreste som ikke rakk å få med seg #metoo kampanjen og som ser på deg i det du sover. Filmen tar deg tilbake til den tiden NES was the shit, "Ice Ice Baby" fløy ut av alle ghettoblaster og Tim Berners-Lee meket på en guds gave. Her finner vi Whoopi Goldberg (10/10 name), Molly og Sam. Sam tjener cash, Molly elsker Sam og livet er herlig. Men som tittelen spoiler, så blir Sam et spøkelse. Han vandrer forvirret rundt og vil ikke forlate Molly. Mens han går rundt og spørker oppdager han at han elskede er i fare og han må få varslet henne før det er for sent. Mer kan jeg ikke si, ellers blir filmen kjedelig.

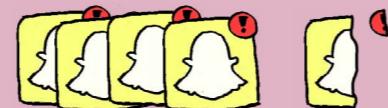
Denne filmen er lite kjent blant millenniums-barna, men trolig er dette en film foreldrene dine elsker. Hvem vet, kanskje den også er grunnen til at du

eksisterer i dag (VHS and chill)? Denne filmen er söt og klissete som honning og verdt en titt!

Jeg gir denne 4.5/5 snapchat-oppdateringer

(PS: Filmen er fiksjon og garanterer ikke liv etter døden)

Den fabelaktige Amelie fra Montmartre (2001)

LSD er ulovlig i Norge, men dersom du ønsker en lignende opplevelse har jeg to alternativer for deg, din fattige student.

1. Lær deg åmekke Jenkem^[1]

2. Se Amélie

I denne filmen møter vi den små-uvanlige Amelie og hennes hverdag i Paris. Hennes underlige barndom og snodige foreldre har påvirket henne til å bli et "unikt"^[2] menneske. Hovedhandlingen starter med et funn i baderommet. Her finner hun en liten metallbeholder med bilder og barneting som hun ikke vet hvem eier. Hun bestemmer seg for å finne

[1] Fermentert dritt som du inhalerer for å bli hoy (Wikipedia)

[2] Unik er det jeg kaller weirdos

boksens rettmessige eier. I løpet av de neste 48 timene blir Amelies liv forandret.

Amelies livsfilosofi gjør at du blir happy og fort glad i henne. Du lærer deg at det er viktig med de små gledene i livet, som for eksempel lyden av en skje som går gjennom toppen av en Crème Brûlée, kaste smutt (også kalt slå smutt, smutte Stein, kaste flyndre, flindre, flintre, slå munk, munke, fiskesprett, fiske, skjene og annet) eller tiden døra på heisen på P15 bruker.

Filmen er verd å se denne kommende valentinsdagen enten det er med kjæresten, "holder-på-vet-ikke-hva-vi-er-helt-ennå"-vennen din, eller en boks med Ben and Jerry's. Men seff, du skal få slippe å se den hvis du har tatt fransk som fremmedspråk og blitt tvunget til å se denne filmen minst 4 ganger per franskklærer du har hatt.

Jeg må gi denne filmen 5 croissant av 5.

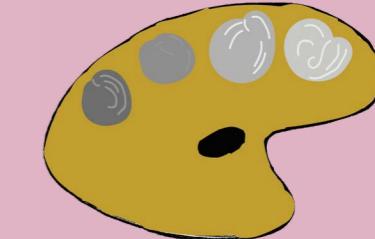
Fifty Shades (2015-2018)

For det første – ikke se disse filmene på kino. Det vil sitte opphissede middelaldrende kvinner med knæsj rød leppestift i setene ved siden av deg. På den annen side, hvis du ser disse filmene på gutte/jenterommet alene eller med en venn, er de slettes ikke så altfor ille! Ja, de kaller det husmør porno, men jeg skal ærlig innrømme at det duger for en 20-åring og! Misforstå meg rett her, det jeg mener å si er at man må ikke være 40+ og kvinne for å like filmene, ei heller kvinne i det hele tatt! Som en lettere gjennomsnittlig gutt i sitt 22. år finner jeg filmene overraskende underholdende, og romantiske!

På den annen side er ikke en film bra éne og alene fordi den "duger" og er underholdende. Som de fleste andre filmer basert på bøker, blir Fifty Shades litt overfladisk. Tema i senter av filmen – sex – blir litt for kleint og realistisk og det beste med filmen er i bunn og grunn soundtracket. Er du ute etter en

klassiker som ikke vil skuffe, ville jeg heller gått for noe i banene av neste film.

Alt i alt, 20/50 grånyanser

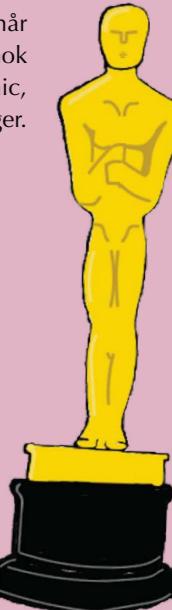
Titanic (1997)

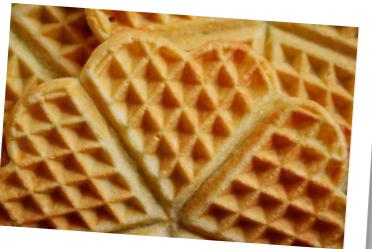
I moderne tid finnes det ikke mange filmer som utkonkurrerer James Camerons rosenrøde skildring av en brutal katastrofe i 1911. For hva er ikke mer romantisk enn verdens mest luksuriøse skip, champagne, dans, et isfjell og 1512 omkomne. Jo, det skal jeg si deg! Jordbær med sjokolade, vinsmaking i Bordeaux og ostfri taco på en torsdag med kjæresten er ikke så altfor halvveis det heller! Så hva er det som gjør denne klassikern så fryktelig suksessfull innen sjangeren "romantiske filmer"? Det må være samspillet mellom alles Leonardo og Kate Winslet. Kontrasten mellom overklassen og arbeiderklassen. Og ikke spares det på kruttet heller, den mest minneverdige sexscenen fra min barndom fant sted i baksetet på en duggete 1912 Renault Towncar. Filmen er proppet av alt fra kjærlighet til kjærlighet. Er du gutt og skal sjarmere daten en kveld, er Titanic et uslåelig film-alternativ. Du vil ha over tre timer på å manne deg opp til å holde rundt henne, og når Leonardo insisterer på at døren ikke har oppdrift nok til dem begge, og heller ønsker å synke som Titanic, kan du vise frem din mykere side. Funker 2/3 ganger.

Jeg gir filmen 1/1 av Leonards Oscar-statuetter.

(PS: Dicaprio dør)

TEKST: MARIUS AUNE OG THOMAS FERNANDEZ

Grove Vafler

**Skapkokk?
Glad i mat?**

**Send oss
ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no**

```

1. import kitchen;
2. /*
3. *
4. * Alle liker vafler. Her er vafler som er litt mer mettende slik du
5. *kanskje kan spise det som frokost, lunsj og middag. Pengar spart.
6. *
7. */
8.
9. public class groveVafler{
10.     /* Ingredienser */
11.     Ingrediens melk = new Melk (8, Enhet.DL);
12.     Ingrediens hvetemel = new Hvetemel (200, Enhet.GRAM);
13.     Ingrediens shvete = new SammaltHvete (200, Enhet.GRAM);
14.     Ingrediens havregryn = new LettkokteHavregryn(100, Enhet.GRAM);
15.     Ingrediens salt = new Salt (1, Enhet.TESKJE);
16.     Ingrediens bakepulver = new Bakepulver (1, Enhet.TESKJE);
17.     Ingrediens vaniljesukker = new Vaniljesukker (2, Enhet.TESKJE);
18.     Ingrediens smør = new Smør (70, enhet.GRAM);
19.     smør.tilstand = smeltet;
20.     Ingrediens egg = new Egg (4, enhet.STK);
21.
22.     /* How-to */
23.     public groveVafler(){
24.         Collection<Ingrediens> bolle = new Bolle();
25.
26.         bolle.addAll(melk, hvetemel, shvete, havregryn,
27.                     salt, bakepulver, vaniljesukker, smør, egg);
28.
29.         bolle.visp();
30.
31.         Equipment vaffeljern = new Vaffeljern(tilstand.HOT);
32.         Vaffelrøre porsjon = new Porsjon(1, enhet.ØSE);
33.         vaffeljern.add(porsjon);
34.
35.         while (minutes < 4){
36.             Thread.sleep(60000);
37.             minutes++;
38.         }
39.         if(vaffel == done){
40.             vaffel.add(syltetøy);
41.         }
42.
43.         /*
44.          * De fleste bruker syltetøy, brunost eller sukker på vaflene.
45.          * Om du ønsker å være litt spenstig så er også salt pålegg godt på
46.          *vafler. Så prøv med salami, fårepølse eller spekeskinke for en
47.          *spenstig opplevelse.
48.          *
49.         */
50.         boolean enjoyVaffel = true;
51.     }
52. }
```

Vil du skrive for Offline?

Ruger du på ord og begreper i hjernehullet ditt som kan settes sammen til en helhetlig, lesbar tekst? Da ser Offline etter deg! Apene i redaksjonen er så vidt gode nok, så redaksjonen utvider horisontene ved å tilby eksterne artikler laget av vanlige dodelige.

Har du noe du vil vise verden?
Send inn til: redaksjonen@online.ntnu.no

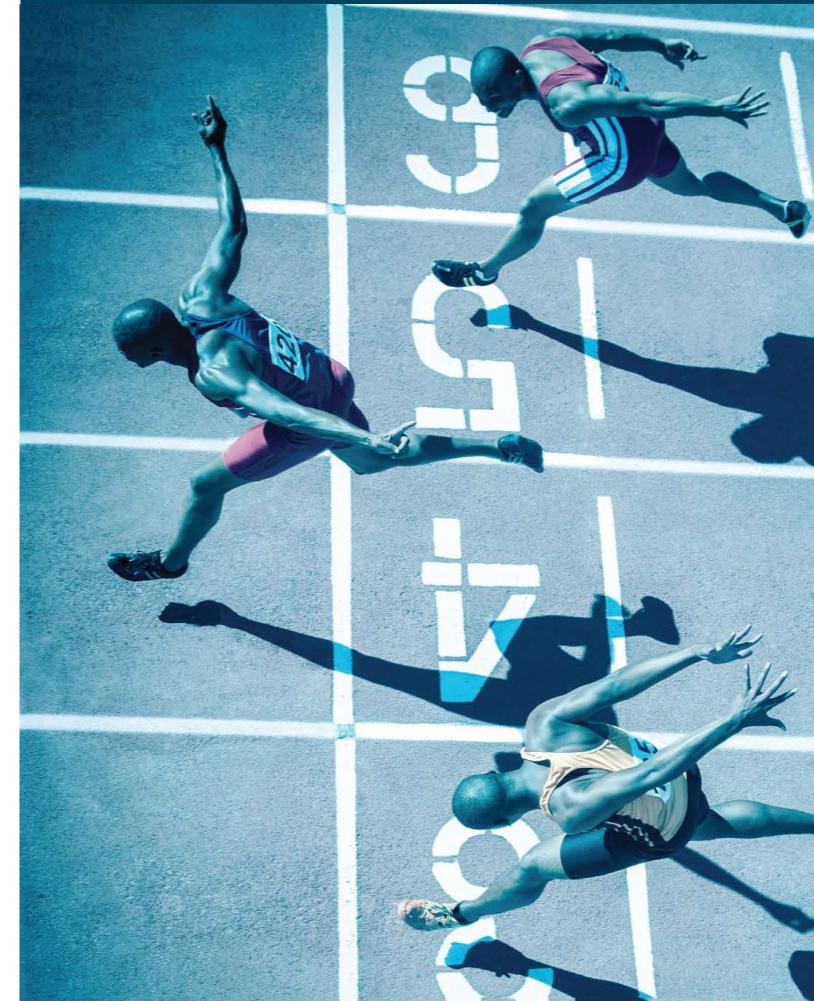

netcompany

**Få fart på karrieren
din i Netcompany**

Flyr tiden når du programmerer og er du opptatt av kodekvalitet? Er faglig utvikling og teamarbeid viktig for deg i valg av jobb? Ønsker du å jobbe på samfunnsnyttige prosjekter? Netcompany er i sterk vekst og har derfor behov for flere dyktige, nyutdannede konsulenter, og ser etter deg som ønsker å fortsette å lære mer.

[Les mer og søk på netcompany.no/karriere](http://netcompany.no/karriere)

Refresh

Offlines julequiz

Vinneren av Offlines julequiz ble Johannes Kvamme.
Offline gratulerer!

Nabla fyller 75 år

10. mars fyller Nabla 75 år. Offline gratulerer!

Hybrida fyller 15 år

24. februar fyller Hybrida 15 år. Offline gratulerer!

H. M. Aarhønen fylte 105 år

31. januar fylte H. M. Aarhønen 105 år. Offline gratulerer!

SOSIALT

17.02

Vinter-OL

02.03

Vors/Nach

16.03

Studenterhytta

KURS

20.02

Netcompany

21.02

FINN

26.02

Computas

BEDPRES

19.02

Bouvet

07.03

BEKK

15.03

Netcompany